

KENNEL av GÖTAHOLM

emottager hundar till polis- och skyddshunds- eller
kammardressyr, uppfödning och inackordering.
Köper och säljer polis-, skydds- och sällskaphundar.
OBS.! ERFARNA DRESSÖRER. **OBS.!**
Polisman Henning Karlsson
Marieholm, GÖTEBORG 6.

AVELSHUND

Dempsey av Espemoen

47 U

står till förfogande efter uppgörelse med ägaren

Köpman Mauritz Svensson

ÖSTERMALMSTÖRG 4
STOCKHOLM

KENNEL av RAUSBO

emottager hundar till polis- och skydds-
hunds- och kammardressyr, säljer skydds-
och sällskaphundar.

Polisman OLOF LINDKVIST - RAUS

Annonsera

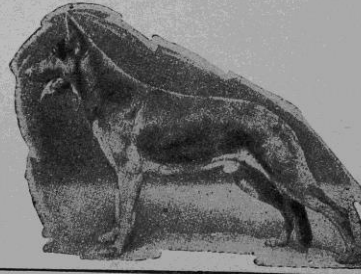
- i -

Svenska Schäferhundsklubbens

Tidskrift

SÖDERHAMN, SÖDERHAMNS-KURIRENS TRYCKERI 1924

SVENSKA SCHÄFERHUNDS- KLUBBENS

TIDSKRIFT

N:r 2

SEPTEMBER 1924

AVELSHUND

Ralf von Düsternbrook 351 V. S. Z. 154593

är under hösten tillgänglig hos detektivkonst. P. Tufvesson, Västervik.
Blodslinjer: Horand-Starkenburg, Uckermark och Horand-Dewet.
Släktavlad på Sieger 1909 Hettel Uckermark S. Z. 3897 HGH.
och Flora (Berkemeyer) S. Z. 255572.

Betäckningsavgift kr. 100:— jämte återfrakt för tikén.

Kennel MORRIS, SÖDERHAMN. Rt. 311, 811.

VALPAR

Fyra mån., e. Ralf v. Düsternbrook 851 V. S. Z. 154593, u. Bellis-
183 U. Dsk. H. S. B. 26297 SkH. Pris för hundvalp kr. 130:—,
tikvalp kr. 100:— jämte frakt. Blodslinjer: Horand-Starkenburg,
Uckermark och Kriminalpolizei. Släktavel på Sieger 1909 Hettel
Uckermark S. Z. 3897 HGH. och King-Oisa v. d. Kriminalpolizei
S. Z. 53762 och 43848.

Kennel MORRIS, SÖDERHAMN. Rt. 311, 811.

KÄLLAREN

DEN GYLDENE FREDEN

VID JÄRNTORGET

Rekommenderas

TELEFONER 8029 och 1259

L. Groll

JÄRNTORGET 57

STOCKHOLM

TEL. 8151, NORR 2198

LAGER AV:

Oljekläder, alla slag,

Skinnkläder,

Äkta blå Överdragskläder,

Vindtygskostymer m. m.

JOH. PALMGREN

SADELMAKARE

TILLVERKNING AV ALLA SLAGS SADELMAKERIARBETEN

LAGER AV HUND-, KÖR- OCH RIDARTIKLAR

SIBYLLEGATAN 17 - STOCKHOLM

Telefoner: 754 67, Norr 73

SVENSKA
SCHÄFERHUNDS-
KLUBBENS

Tidskrift

N: r 2

SEPTEMBER 1924

1 ARG.

FÖRSTA SCHÄFERHUNDSUTSTÄLLNINGEN

i Sverige anordnas av Svenska Schäferhundklubben i Cirkus å Djurgården i Stockholm lördagen den 4 och söndagen den 5 nästinstundande oktober med början å lördagen kl. 10 f. m. och slut å söndagen kl. 6 e. m.

Beträffande de allmänna bestämmelserna för utställningen hänvisas till de av klubben utsända inbjudningarna.

Som domare kommer att fungera en av die Vorstandschaft des Vereins für deutsche Schäferhunde utsedd tysk domare med mångårig verksamhet såsom sådan bakom sig, Baron v. Forstner, Halle a/S.

Såsom utställningskommissarie fungerar klubbens ordförande, civilassessor S. Wettermark.

Bland nyheter vid denna utställning notera vi dels uppvisning av brukshundar anordnad på såväl lördagskvällen som söndagsmiddagen, varvid några av Brommapolisens bästa tjänstehundar komma att medverka, dels uppvisning av utställningens segrande hundar i samband med prisutdelningen på söndagsmiddagen, varjämte vid samma tillfälle hundar komma att framföras och demonstreras i grupper efter härstamning och blodslinjer.

Det har lyckats klubben att åstadkomma till utställningen ett stort antal värdefulla hederspris.

Eftersom det är den första specialutställningen för schäferhundar, som anordnats här i landet, är det att hoppas, att landets schäferhundägare komma att möta upp med sina hundar i stort antal. En attraktionskraft av rang är själva utställningslokalen, Cirkus, vilken såsom sådan måste anses vara ett fynd. Ej nog med att ringen blir idealisk å arenan, omgiven som den är av bekväma sittplatser för mängden av intresserade åskådare, utan för hundarne kunna de bekvämate boxar anordnas ute i ryttargången. Och vad höves oss mera, då det inom samma väggar finnes en restaurang med allt vad till livets nödtorft häder i mat och dryck.

Ingen bör försumma tillfället att besöka utställningen, som kommer att uppvisa eliten i landet av världens förnämsta skydds-, vakt-, polistjänste-, krigs-, sjukvårds- och vallhundras, det tyska schäferhunden.

KÄRING (UTTAGNING) AV AVELSHUNDAR

såväl hundar som tikar kommer att äga rum för första gången i Sverige i samband med Svenska Schäferhundsklubbens utställning å Cirkus i Stockholm den 4 och 5 oktober i år. Anmälan till karingen göres till klubbens skattmästare, hovjägmästare greve S. Bieleke, Strandvägen 9, Stockholm. Avgiften är kr. 5.— pr hund. Karingen sker efter de av klubben antagna karingbestämmelserna och äger rum söndagen den 5 å tid och plats, som kommer att meddelas framdeles. Karingen verkställes av Svenska Schäferhundsklubbens avelsråd, herrar civilassessor S. Wettermark, direktör E. Hedström och stadsfiskal P. Wärnmark, med biträde av veterinär. Vi hänvisa för övrigt till karingbestämmelserna å sid. 21 i detta häfte.

KENNELNYHETER

Morris-Alka 262 V., äg. fru I. Arndt, Hudikavall, har den 15 aug. nedkommit med 3,6 valpar e. Champion Ajax 481 V. Alla valparna hava pålats. När skola äntligen våra uppfödare lära sig inse, att för stora valpkullar är ett fördärv ej blott för tiken, som skall amma dem, utan också för avkomman själv och att de skadliga följderna sträcka sig över avkommans avkomma?

Ralf von Düsterbrook 351 V. SZ. 154593, äg. Kennel Morris, Söderhamn, har den 10 juni parats med icke stambokförda tiken Seydi, e. Edmar v. Saaleck-Rudelsberg 71 V. SZ. 97096 u. Vargalands Göpan Achimsdotter 168 V., äg. Doktor P. Sjöqvist, Sveg.

SVENSKA STADGAR

FOR
SVENSKA SCHÄFERHUNDSKLUBBEN

§ 1.

Klubben har till ändamål att samla personer, som intressera sig för den tyska schäferhunden, och att sålunda bidraga till utvecklingen av denna hundras.

§ 2.

Sitt ändamål söker Klubben främja bl. a. genom:

- A. att eventuellt föra stambok över tyska schäferhundar,
- B. att årligen uttaga ("kära") särskilda avelsdjur inom rasen,
- C. att jämväl i övrigt vägleda uppfödare vid val av avelsdjur,
- D. att för reducerat pris skaffa klubbens medlemmar tillgång till framstående avelsdjur i privat ägo,
- E. att eventuellt själv inköpa och utstationera lämpliga avelshundar,
- F. att anordna utställningar och tävlingar,
- G. att arrangera dressyrkurser,
- H. att utgiva en tidskrift och anskaffa facklitteratur för utlåning bland medlemmarne.

§ 3.

Föreningens angelägenheter omhändervaras av en styrelse, som har sitt säte i Stockholm. Styrelsen består av tio ledamöter och sex suppleanter, vilka väljas för en tid av 4 år, dock att efter två år halva antalet ledamöter och suppleanter skall avgå efter lotning. Avgående ledamot eller suppleant kan omväljas.

Styrelsen, som är beslutsmässig, då minst fyra ledamöter äro närvarande och om beslutet ense, utses inom sig ordförande, sekreterare och skattmästare. Likaså utses styrelsen inom sig för ett år i sänder ett av tre personer bestående avelsråd, som har att fullgöra bl. a. de funktioner, som avses i § 2, mom. B—E.

§ 4.

Medlemmar inväljas av styrelsen efter anmälan av någon dess ledamot. Styrelsen äger till korresponderande ledamöter kalla personer, som gjort sig särskilt förtjänta om rasens utveckling. Dessa personer, som äro befriade från erläggande av medlemsavgift, äga rösträtt å klubbmöte.

§ 5.

Medlemsavgiften är fem kronor pr år. Räkenskapsår är kalenderåret. Erlagd medlemsavgift är förutsättning för rösträtt i klubbmöte. Ständig medlem blir den, som i medlemsavgift en gång för alla erlägger etthundra kronor.

§ 6.

På det ordinarie årsmötet, som i regel skall hållas under Klubbens årliga utställning, väljes styrelse i mån av uppkommande vakanser samt två revisorer för det löpande räkenskapsåret. Frågan om ansvarsfrihet för styrelsen skall då jämväl avgöras.

Extra klubbmöte hålles, då styrelsen det beslutar, eller då minst tio klubbmedlemmar göra framställning därom.

§ 7.

Under förutsättning att en planerad samorganisation mellan F. S. S. S. H. och vissa specialklubbar inom skyddshundraserna kommer till stand, avstår klubben till förmån för nämnda förening från rätten att i eget namn anordna officiella tävlingar och officiella dressyrkurser.

§ 8.

Har ledamot av klubben i kennelfråga gjort sig skyldig till svikligt förfarande, eller har han vid utställning eller prov på otillbörligt sätt öppet uttalat klander mot eller i nedsättande ordalag uttalat sig om fungerande prisdomare eller ock brutit mot gällande förordningar och god sed, dömes han varning eller uteslutning för längre eller kortare tid ur klubben eller från deltagande i hundutställning eller prov.

Har någon blivit beträdd med att hava till prov eller utställning lämnat uppsåtligt falsk anmälningsuppgift, vare han för framtiden utesluten från rätt att i prov eller utställning deltaga, varjämte pris, som vid sådant tillfälle tillerkänts honom tillhörig hund, vare förverkat.

Person, vilken såsom tävlande eller funktionär deltagit i icke erkänt prov eller utställning, som anordnas i strid med klubbens intressen, må för en tid av högst tre år uteslutas från rätt att i prov eller utställning deltaga. Samma påföljd gälle även tävlande hund.

Uteslutning för en tid av två år eller därutöver från deltagande i prov eller utställning medför förlust för motsvarande tid av medlemskap i klubben.

§ 9.

Om klubben upplöses, skola dess tillgångar tillfalla Svenska Kennelklubben att av densamma användas till främjande av schäferhundaveln-

SVENSKA SCHÄFERHUNDSKLUBBENS
KÄRINGSBESTÄMMELSER

Med käring förstås uttagning för avelsändamål av lämpliga hundar utav båda könen.

1) Käring äger rum en gång om året, i regel samtidigt med klubbens utställning, och gäller allenast för ett år i sänder.

2) Käringmyndighet är avelsrådet. Dess ledamöter må icke deltaga i beslut rörande käring av deras egna hundar, utan skola i dylika beslut deltaga, förutom avelsrådets ojäviga ledamöter, en tredje av dem för ändamålet tillkallad, kompetent person.

3) Klubbmedlemmar, som önska få sina stambokförda hundar kårade, skola anmäla dessa hos klubbens styrelse och samtidigt erlägga en avgift av 5 kronor för varje anmäld hund.

Vid käringstillfället skola hundarne uppvisas och deras stamtavlor företes.

En legitimerad veterinär skall tillstådesvara i egenskap av sakkunnig rådgivare.

4) Kårade bliva de hundar, vilka på grund av härstamning, exteriör, karaktärsegenskaper och kondition anses särskilt lämpade för avel.

Till ledning för bedömande av lydaktighet, skärpa och spår-sinne hos de hundar, som i övrigt hålla måttet, skola dessa hundar inför avelsrådet undergå prov i följande hänseenden:

- Linförighet.
- Fritt vid sidan.
- Platsliggande.
- Apportering.
- Hopp över 150 cm. häck.
- Bevakning av föremål.
- Försvar vid angrepp på föraren.
- Frispår, 50 meter, efter borttappade föremål.

Avelsrådet äger, då hundarne förut använts till avel, infordra bevis rörande beskaffenheten av deras avkomma.

För att en hund skall bliva kårad erfordras avelsrådets enhälliga beslut.

5) Om en kårad hund icke efter ett års förlopp på nytt blir kårad, skall han avkåras.

Uppgiitt å kårade och avkårade hundar skall lämnas i klubbens tidskrift.

6) Käringbevis utfärdas av klubbens styrelse mot en avgift av 5:— kronor för varje kårad hund.

Om en hund blir avkärad, säljes, dör eller på annat sätt förkommer, skall käringsbeviset utan kostnad omedelbart återställas till klubbens styrelse, som avgör, huruvida beviset må utlämnas till ny ägare.

7) I regel må icke någon hund kárás, innan han är 1 ½ år gammal, eller efter det han fyllt 8 år; och de kárade hundarne må icke utan avelsrådets skriftliga tillstånd användas till avel, förrän de uppnått, hanhundarne 2 och tikarne 1 ½ års ålder.

8) Vid káringen föres protokoll, som undertecknas av avelsrådets samtliga ledamöter.

I protokollet intages beskrivning å samtliga uppvisade hundar, redogörelse för de avlagda proven samt käringsresultaten.

9) Ägaren av en kárád **hanhund** är underkastad följande bestämmelser:

a) han får icke låta hunden betäcka mer än 40 gånger under loppet av ett år och endast vid sådana tillfällen, då hunden är fullkomligt frisk.

b) han får icke låta hunden betäcka annat än friska, stambokförda tikar, som blivit kárade eller som å av Svenska Kennelklubben erkänd utställning erhållit 1:a eller 2:a pris i öppen klass. Önskar ägaren låta hunden betäcka någon tik, som ej uppfyller dessa villkor, må det ske allenast med avelsrådets skriftliga tillstånd;

c) han skall låta hunden leva under gynnsamma förhållanden och hålla hans dressyr vid makt; han får icke låta hunden stå i band eller i hundgård;

d) han skall själv eller genom ett pålitligt ombud närvara vid betäckningen;

e) han skall ställa sig till efterrättelse styrelsens beslut rörande språngavgiftens storlek;

f) han skall föra en liggare, däri anteckning sker om de betäckta tikarnes namn, stamboksnummer och ägare, dagen för betäckningen och valparnas födelse, samt dessas antal och kön;

g) han skall en gång i kvartalet kostnadsfritt tillställa styrelsen utdrag av nämnda liggare.

10) Ägaren av en kárád **tik** är underkastad följande bestämmelser:

a) han får icke utan avelsrådets skriftliga medgivande låta tiken betäckas av en hund, som ej är kárád (sålunda ej heller av en avkárád hund);

b) han får icke låta tiken betäckas, då hon icke är fullkomligt frisk;

c) han får icke utan avelsrådets skriftliga tillstånd låta tiken amma mer än 6 valpar;

d) han får aldrig sälja valparna förrän de äro 6 veckor och i regel icke förrän de äro 8 veckor gamla;

e) han skall ställa sig till efterrättelse styrelsens beslut rörande maximipriset å valparne;

f) han skall omedelbart efter valparnes födelse lämna hanhundens ägare uppgift å deras födelsedag, antal och kön;

g) han skall föra en liggare, däri för varje tik antecknas, av vilken hanhund hon blivit betäckt, betäckningsdagen, valparnes födelsedag, antal, kön och färg, hur många valpar tiken själv ammar, huru många som uppfödas av amma, och huru många, som dödas, namnen å valparnas köpare med angivande av kön och färg å varje valp samt tiden för försäljningen och försäljningspriset;

h) han skall inom tre månader från valparnas födelse kostnadsfritt tillställa klubbens styrelse utdrag av nämnda liggare.

11) Då en kárád hund är till salu, bör den genom annonsering salubjudas här i landet. Om den säljes till utlandet, skall 10 % av försäljningssumman tillfalla klubben.

TYSKA SCHÄFERHUNDEN

SVENSKA KENNELKLUBBENS RASBESKRIVNING

1. **Allmänt utseende.** Den tyska schäferhunden är något över medelstorlek. Den är tämligen lång, kraftig och har goda muskler. Livlig och vaken, undgår ingenting lätt hans uppmärksamhet och skarpa sinnen. Rygghöjden utgör i genomsnitt 60 cm. för hanhundar samt ligger för tikar mellan 55 och 58 cm. Mättet tages vid första ryggkotan och med håret tilltryckt, linjen från första ryggkotan till marken skär hundens armbåge. För schäferhunden såsom brukshund ligga de mest önskvärda måtten mellan 55 och 64—65 cm., utöver dessa gränser minskas bruksvärdet.

Sinnesart och framstående karaktärsegenskaper såsom vaksamhet, trohet, obesticklighet och snabbhet göra den renodlade schäferhunden i hög grad ägnad till vakt- och sällskapshund. Ett tilltalande framträdande bör eftersträvas, men hundens bruksvärde får dock icke härigenom förringas.

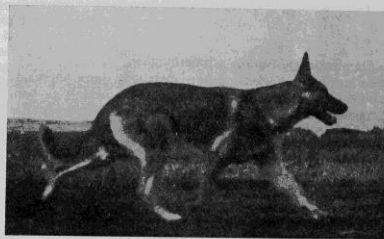
2. **Huvud.** Huvudet skall motsvara kroppsstorleken utan att göra ett tungt intryck. Det är på det hela taget torrt, mellan ögonen av måttlig bredd. **Pannan** är, framifrån sedd, endast oötydligt välvd, utan eller med blott svag fåra. Kinderna slutta åt sidan med en helt mjuk rundning utan att vara utstående framtill. Översta delen av huvudet går med en brant löpande, icke tvärt avskuren pannavsats över i det kilformigt tillspetsade, långa och torra nospartiet. **Bettet** är kraftigt. Läpparna strama, torra och rätt slutade. **Nosryggen** rak nästan jämnlöpande med framlinjens förlängning. **Tänderna** mycket kraftiga, saxaktigt gripande över varandra, men icke såsom överbett. **Öronen** äro medelstora, breda vid roten, högt ansatta, de bäras upprätta, löpa ut i en skarp spets samt äro riktade framåt. En ställning som hos collien: **vippöra** finnes emellanåt, likväl är det upprättstående örat att föredraga. Vid uppfostringen är önskvärt att städe använda hundar med upprättstående öron, om också öronställningen hos brukshunden vid hjorden är en bisak; klippta öron och hängöron böra undvikas. Valpar och unga hundar låta mestadels till 4—6 månaders ålder, stundom ännu längre, öronen hänga. **Ogonen** äro medelstora, mandelformade, litet snett ställda men icke utstående, till färgen så mörka som möjligt. Ögonen hava ett livligt och förståndigt uttryck, som likväl blir misstroget gent emot främmande.

3. **Hals.** Kraftig med väl utvecklade muskler, av medellängd, utan löst strupskinn eller vämb (påse). Vid sinnesrörelse bäres den upprätt, vanligen rak.

4. **Kroppen.** **Bröstat** djupt, men icke för brett, **revbenen** platta. **Buken** föga uppdragen. **Ryggen** rak och kraftigt utvecklad. Kroppslängden skall vara större än rygghöjden. Korttryggade, högbenta hundar äro förkastliga. Schäferhunden skall icke vara någon travtävlare; den för tjänstgöringen vid hjorden nödvändiga rörligheten ernås genom lämpliga vinkelförhållanden i bukpartiet. **Länden** bred och kraftig. **Korset** långt och lätt sluttande.

5. **Svensen.** Yvigt hårbeklädd; den når till hasleden och bildar i spetsen ofta en åt sidan böjd krok. Under vila bäres den hängande i en lätt bäge; vid sinnesrörelse och under fart starkare böjd och uppåtriktad, likväl får resningen icke nå över den lodrätta linjen. Svensen får därför icke bäras ringlad över ryggen. Medfödd stubbsvens förekommer. Med konst stympade svensar böra förkastas.

6. **Frambenen.** **Skuldrorna** långa och branta, försedda med goda muskler. Underarmen rak från vilken sida den än ses.

Sträckt trav.

7. **Bakbenen.** Lären breda med kraftiga muskler. Overarmen tämligen lång och från sidan sett stående snett mot det långa underarmsbenet. Hasen kraftig.

8. **Fötterna.** Runda, korta, tätt slutna och välvda. Trampdynorna mycket hårda. Klorna korta och kraftiga, mestadels mörka till färgen. Sporrar förekomma, ävensom "dubbelsporrar" ofta på bakbenen. De äro varken ett fel eller tillhöra de fordrade ras-tecknen. Då de ofta vålla en skevande gång och även kunna framkalla skador på benen, tillrådes det att avlägsna dem kort efter födseln.

9. **Färg.** Svart, järngrå, askgrå, rödgul, rödbrun, antingen enfärgad eller med rödbruna eller gråvita tecken. Vidare rent vit eller vit i blandning med mörka sköldar (blå-, rödskimlar o. s. v.) även mörksköldade (svart färg på grå, gul eller ljusbrun botten) med motsvarande ljusare tecken, d. s. k. vargfärgen (urfärgen hos vildhunden) dito tecken på bröst och ben äro tillåtna.

Bottenhåret är, med undantag för de svarta hundarna, alltid av ljusare färg. Valparnas slutliga färg kan avgöras först efter täckhårens genombrott.

10. **Härlaget.** Med hänsyn till härlaget skiljer man mellan 3 slag av tyska schäferhunder,

- a) den korthåriga tyska schäferhunden,
- b) den sträv- eller stichelhåriga tyska schäferhunden,
- c) den långhåriga tyska schäferhunden.

Egendomligt för alla tre slagen är ett tjockt, tätt **bottenhår** (underull), som schäferhunden har att tacka för sin motståndskraft mot allt slags väder.

a) **Den korthåriga tyska schäferhunden.**

Täckhåret så tätt som möjligt. Varje enstaka hår rakt och åttliggande. Huvudet jämte öronränderna, framsidan av ben, fötter och tår har korta hår, halsen längre och starkare hår. På baksidan av fram- och bakbenen är håret längre till fotroten eller till hasen, på lären bildande icke för långa "byxor". Hårets längd är varierande, och på grund härav finnas talrika mellanformer. Ett alltför kort hårlag är förkastligt, för långt verkar som smutssugare och saknar icke sällan, då det är för mjukt, bottenullen.

b) **Der sträv- eller stickelhåriga tyska schäferhunden.**

Denna finnes endast mycket sällsynt, mestadels icke så renodlad som önskligt. I allmänhet är hårlaget kortare än hos de s. k. korthåriga hundarna. De hos dessa med kortare hår försedda oelarne, såsom huvud och ben, äro hos den strävåriga hunden besatta med strävår, låt så vara att detta är kort. Ett sådant hårlag finnes även på läppar och över ögonbrynen, mer eller mindre starkt utvecklat skägg och ögonbryn. Varje enskilt hårstrå skall vara mycket stramt, hårt och trådigt att känna på, sålunda som hos den tyska strävåriga pinschern. Svansen utan fana. För övrigt svarar den strävåriga hunden i sin byggnad mot den korthåriga, likväl synes bettet något bredare och kraftigare.

c) **Den långhåriga tyska schäferhunden.**

Även denna form är icke längre vanlig men träffas likväl såsom brukshund i Sydtykland och mot öster, i regel såsom korsning mellan lång- och korthåriga hundar, sällsynt såsom motsvarighet till den rena formen, de s. k. gammaltyska schäferhundarna. Den har tjockt, långt böljande hår, som kännes rått, huvudhåret, delvis täckande ögonen, faller nedåt sidorna och bildar kring nosen ett läpp- och munskägg. Fötterna äro här likaledes försedda med långt hår, svansen bär en fana. Öronen äro i Sydtykland mestadels hängöron av medellängd. I Nordtykland, särdeles Hannover och Braunschweig, finnes det också enstaka långhåriga hundar med ståndöron; de äro mestadels av rent vit färg.

11. **Fel.** Alla byggnadsfel, som kunna inverka på brukbarhet och uthållighet. Företrädesvis: högbenta, kortryggade exemplar; för lätt eller för grov byggnad, svag rygg, stel ställning på benen, liksom i alla detaljer, som öva inlytande på steglängden samt gångens lätthet och uthållighet. Vidare för mjukt eller för kort hår-

lag samt felande bottenull. Grov eller för grund pannskål. För kort, trubbigt eller för svagt, spetsigt bett, likså överbett. Spretiga — de långhåriga undantagna — och för långt hårklädda fötter. Hångande — med undantag för de långhåriga gammaltyska — och beständigt dåligt burna öron. Rullade och ringlade liksom i allmänhet illa burna svansar. Kuperade öron och svansar.

VÄSTMANLANDS LÄNS SKYDDSHUNDSKLUBB

(Brev från klubbens sekreterare till Svenska Schäferhundsklubbens Tidskrift)

Då Västmanlands Läns Skyddshundsklubb för tre år sedan bildades, startades arbetet med stora förhoppningar om att kunna föra skyddshundssaken framåt i vår stad och vårt län såväl vad beträffar dressyr som avel. Dessa förhoppningar hava måhända delvis slagit in. Men den gångna tiden har visat, att stora svårigheter möta vid fullföljandet av det från början utstakade programmet. Först och främst på det ekonomiska området.

Klubben har dock tre gånger deltagit uti dressyr tävlingarna på Järvafältet i Stockholm, och därvid hava de deltagande hundarne, samtliga schäferhundar, placerat sig tämligen bra. Vid tävlingarna den 24 och 25 maj i år kunde vi sålunda glädja oss åt ett tredje pris i skyddshunds-segerklass för hr Forstunds Roy, ett första pris i spårhundsoppen klass för hr Mårtenssons Nyla samt ett första pris i skyddshundsnybörjarklass för hr Holmens Lord. Glädjande nog vill det synas, som om vi till nästa sommar skulle kunna representera med ytterligare två å tre nya hundar, vilka nu visa goda anlag.

De årliga tävlingarna liksom utställningarna hava visat sig vara av stort värde för oss. Då vi resa exempelvis till en tävling, göra vi detta dels för att få ett betyg på hundarnas prestationer, dels för att samla nya erfarenheter på dressyrområdet samt slutligen, vilket kanske är det viktigaste, för att träffa samman med "Stockholmsklubbarna" i söt kamratskap och därvid utbyta tankar i de frågor, som röra skyddshundssaken såväl i dressyr som avel. De samlade kunskaperna och erfarenheterna vilja vi även utnyttja. Dels inom vår egen klubb, dels utåt. Det allra viktigaste torde utan tvivel vara, att kännedomen om dessa hundars dressyr och olika användbarhet sprides inom bredare lager av folket, på det att möjligheterna för den praktiska användningen skola ökas. Vi hava också gått in här för. Anordnandet av uppvisning-

gar anse vi vara det första viktiga steget i den asyftade riktningen. Härigenom beredes nämligen allmänheten tillfälle att se vad som menas med en dresseerad hund, och vad som fördras av en sådan, för att den skall vara såväl till nytta som nöje. Vi hava sålunda med en utvald kontingent anordnat uppvisningar dels i Örebro förra sommaren, dels i Köping denna sommar. På årets program kvarstår ännu, om allt går efter beräkning, två uppvisningar inom länet och en i Ludvika. Uppvisningarna äro uppdelade i två huvudmoment. Som inledning ett kortfattat upplysande föredrag, varvid ändamålet och huvudpunkterna framhållas, och därefter föredragets omsättande i praktiken med uppvisning av hundarna i appell- och egentlig bruksdressyr med förklaring av de olika momenten. Ledare för uppvisningarna är klubbens ordförande.

Om vi sålunda gjort, vad vi kunnat på detta område, kvarstår dock mycket beträffande förädlingen av de använda raserna. Avelsmaterialet var från början synnerligen bristfälligt, särskilt för den ras, som är mest representerad, nämligen schäferhunden, och under de gångna åren kan det icke bliva tal om någon förädling. Den planlösa avelns tid är emellertid nu förbi. Man har nämligen kommit till full insikt om, att nytt avelsmaterial måste anskaffas, för att den nuvarande "Västeråsstandarden" skall kunna höjas till en någorlunda representativ nivå, och om några år hoppas vi, att resultatet härav skall visa sig. Hittills hava vi icke haft en enda schäferhund, varken tik eller hane, som varit god nog för ett första pris i ungdoms- eller öppen klass på en utställning. Nu har emellertid Svenska Schäferhundklubben sekreterare, stadsfiskal P. Wärnmark i Söderhamn, hjälpt oss på traven. Han har nämligen till klubbens sekreterare, hr G. Holmén, såsom gåva överlämnat en tre månaders tikvalp efter sin importerade Ralf v. Düsternbrook och Bellis-Hyrde, vilka båda äro dresseerade. Denna tiks utveckling emotse vi givetvis med största intresse, och vilja vi även hoppas få se henne i den kontingent, som till nästa sommar tävlar i Stockholm såväl på dressefältet som utställningsbänken.

Genom ovanstående redogörelse hava vi velat giva en bild av skyddshundsverksamheten i Västerås.

Vi uttala den förhoppningen, att skyddshundsverksamheten måtte vinna anhängare på flera platser inom landet och överallt bedrivas med det intresse, den förtjänar, till allmänt och enskilt gagn.

Gösta Holmén.

NYA MEDLEMMAR

Vinna inträde i Svenska Schäferhundklubben efter av årsavgift, kr. 5.—, åtföljd ansökan till tjänstförrättande skattmästaren direktör E. Hedström, Järntorgsgatan 61, Stockholm.

ALLMÄN APPELL OCH DESS VÄRDESÄTTANDE

STILLASITTANDE I FÖRARNES FRÅNVARO.

Ett krävande appellprov.

Prövningsmoment vid avslutningen av årets dresseledarekurs vid Tyska Statens avels- och dresseanstalt i Grünheide.

Appelldressyr är förutsättning för all annan dressyr. Utan appell duger en hund inte mycket till, han må hava aldrig så god näsa eller vara den friskaste gåpåare i mandressyren. Utan appell blir en hund en plåga för såväl ägare som den övriga mänskligheten. Att öva appell är och förblir dresseyens A och O.

Appelldressyren, sådan den nu övas, får lätt något schablonmässigt över sig. Det gäller därför att lägga in några nya — gärna försvarande — moment, som kunna höja intresset för denna viktiga gren av dresseyens. Sålunda har man i Tyskland i år börjat låta lintörighet, fritt vid sidan och platsliggande i föräres frånvaro övas och prövas med hundarna i grupper om åtta stycken, varvid förarne — även med hundarna fria — hava att röra sig

"nuller om buller" under ideliga halter och vändningar. Hundarna få under inga förhållanden draga nosen från förarens vänstra knä och ägna närmare uppmärksamhet åt de andra hundarna. På signal stanna alla förare, hundarna sätta sig och förare draga sig omedelbart bakåt-utåt, var och en c:a 50 meter från sin hund. Ingen hund får röra sig ur fläcken. Sedan förare stannat och vänt sig var mot sin hund, börjar inkallelsen av hundarna, varvid varje förare inkallar sin hund. Ingen hund får "lytta", förrän hans tur kommer.

Bestå våra hundar på provning ett sådant appellprov, då förtjäna de och deras förare verkligen beröm. Men det räcker ej med bara beröm, de skola också hava poäng i antal, som vår nu gällande prövningsordning icke medgiver. Det synes mig ej blott önskvärdt, utan högst angeläget, att vår prövningsordning omarbetas, så att där införes ett moment: allmän appell, med koefficienten 7, varvid naturligtvis samtidigt böra höjas fordringarna för resp. godkänd, med beröm godkänd och berömlig i skyddshundsklassen till 400, 565 och 725 och i spårhundsklassen till 395, 560 och 720 poäng.

Jag tror, att en sådan ändring skulle hava nytta med sig.

Pehr Wærnmark.

VIDEANT . . . . .

En schäferhundägare överenskom med en dressör om skyddshundsutbildning av en schäferhund. Hunden avlämnades vid dressörens "kennel". Innan så skedde, provades den på anlag och förutsättningsår, och se, den befanns hålla måttet. Särskilt noga provades den i skott-säkerhet, och även det provet bestod den med glans.

Dressörsarbetet påbörjades på vintern och fortskred sedan till slutet av våren. Alltemellanåt gladdes hundägaren med ett meddelande, att hunden artade sig storartat. Och någon vecka före årets första skyddshundstävling hade hunden hunnit så långt, att han bl. a. "gick som ett lejon på figuranten". Med ett ord, dressören gav uttryck, som inte kunde missförstås, för egen tillfredsställelse med resultatet av utbildningen och försäpade för hunden en glänsande framgång i de tävlingar, var till hundägaren lätt förmå sig att annamla hunden. Hunden skulle säkert i första tävlingen hava in minst 525 poäng, varför det vore anledning bereda sig på att han vid tävlingen N:o 2 skulle få gå i segrarklass.

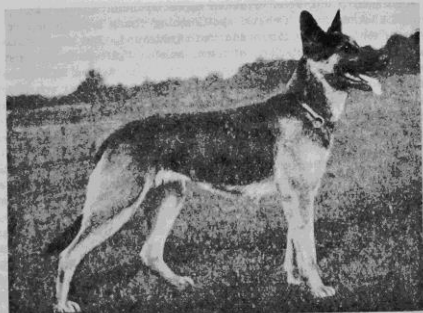
Tävlingen N:o 1 kom. Hunden sprack skändligt. Just i figurantarbetet klickade han. Och vid skottlossning visade han alltför stor osäkerhet för att ingiva förtroende som skyddshund. Det usla resultatet var naturligtvis oförklarligt, eftersom hunden "gätt så bra hemma". Det måste bero på en tillfällig opasslighet. Näja, ägaren lät lugna sig och tröstade sig med, att om en vecka kommer nästa tävling och då blir det förstas "etwas anders". Men, "hast Du mir gesehn", vid nästa tävling sprack hunden om möjligt ännu skändligare. Han var rädd för figuranten, han, lejonet! Och när det sköts, sprang han till skogs. Närpå. Misslyckandet var även denna gång "absolut oförklarligt". Ty under dagarna mellan tävlingarna hade hunden, påstod dressören, undergått en privat provning enligt prövningsordningen i närvaro av en ojävig, sakförständig person, som fört protokoll med "enål" poängsättning, och därvid hade hunden ändå nått 534 poäng.

Ägaren i landsorten, som också anmält hunden till en utställning i samma vecka, fann sig nu föranliten fara in till utställningen och titta på hunden ett slag för att skaffa sig begrepp om vad det kunde vara för fel med hunden, vilken ända sedan han varit lill-liten visat oförtydbara anlag att bli en utmärkt skyddshund och som bara några månader tidigare varit allt annat än skotträdd och feg vid angrepp av figurant eller annan. Hurudan finner då ägaren sin hund? Avmagrad, avtunnad, verkande förvuxen, slö och loj, med ett ord fysiskt och psykiskt nergången. Ägaren tager hem sin hund, ledsen att hava förlorat en verkligt god hund. Men han ville dock inte alldeles ge upp hoppet att kunna åter få hunden sådan, han en gång varit. Han beslöt att göra ett försök med honom. Om det skulle lyckas, finge framtiden utvisa. Det lyckades! Två månaders omsorgsfull vård med hög diet och daglig kraftig motion krävdes, innan hunden återvunnit sin forna kondition. Slöheten försvann alltmör, och den gamla säkerheten kom tillbaka. Vaksamheten likaså. Efter ytterligare någon månad visade hunden ej längre några spår av den "decourageringskur", som han genomgått hos den s. k. dressören.

Denna lilla saga, som är en sannsaga, ger förvisso en hel del att tänka på. Måhända vore det skäl, att de ledande i Svenska Schäferhundklubben med mera uppmärksamhet än hittills följde vad som göres och underlåtes av vissa yrkesdressörer.

ADRESSER

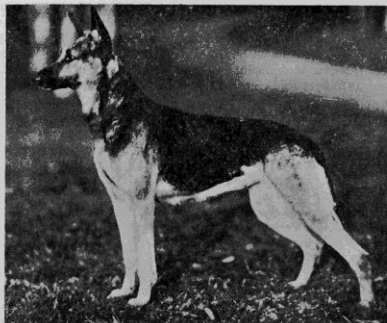
Ordföranden: Civilassessor S. Wettermark, Mälartorget 15, Stockholm.
Sekreteraren: Stadsfiskal Pehr Wærnmark, Söderhamn, Rt. 311 och 311.
Skattmästaren: Hovjägmäst. Greve S. Bielke, Strandvägen 9, Stockholm.

FLORA (BERKEMEYER) SZ. 25573 efter Harras vom Lippestrand
SZ. 9314 PH. undan Cilla (Distelbruch) SZ. 47221 HGH.
Vida berömd avelstik, bärare av det gamla Horand-Dewet-blodet.

SCHÄFERHUND — ANDHUND

Om schäferhundens mångsidighet som brukshund erfar man då och då något nytt. Här om dagen inberättades till redaktionen av Kennel Morris' betrodde hundvårdare W. Lindgren, att Bellis-Hyrde SKKS. 183 U. SkH. gjort en icke så litet glansfull debut som andhund den 1 augusti i år. Första anden, som hr Lindgren skjutit, hade han själv fått apportera, varvid Bellis varit honom följaktig och fått nosa på viltet. Nästa skjutna and apporterade Bellis utan vidare spising, och sedan var det ej nog därmed, hon stövlade och körde upp and efter and. På avstånd från viltet avancerade hon särdeles försiktigt, men kommen närmare in på ökade hon takten till några snabba språng, varvid det gällde för skytten att hava färdigt gevär. Under jakten, som ägde rum i Skenstaviken i Norrala, apporterade Bellis sålunda 14 av hr Lindgren skjutna änder och lyckades därtill tack vare mindre vanlig kvickhet att i ett grandloft luftspräng just i uppflozet hampa i vingen en and, som hon sedan med sirliga krumbukter bar fram till jägaren och avlämnade.

BERA von DUSTERBROOK SZ. 65601 PH. Sieger d. A. K.
Görlitz 1921, Schwerin 1921, efter Luchs-Leckermark
SZ. 35361 PH. undan Dörte von Riedekenburg SZ. 53911.

ROY SPÅRADE UPP TJUVEN

En öutkörare från Gamla Bryggeriet i Västerås blev under folkmarknaden, närmare bestämt natten mellan den 3 och 4 augusti i år i sin bostad frånstulen 480 kronor, som utgjorde likvid för levererat "drieka". Utköraren hade efter slutat arbete begivit sig på väg hemåt tillsammans med en kamrat, från vilken han sedermera skildes, varefter utköraren ensam gick hem till sin bostad, som är belägen invid Nya kyrkogården. Hemkommen placerade han pängarna under huvudkudden och lade sig därpå att sova, lämnande dörren oläst. Som han var lindrigt nykter, blev sömnen tung. Då han sedermera efter några timmar vaknade, märkte han till sin bestörtning, att de 480 kronorna voro borta. Detektivkonstapel Forslund allarmerades omedelbart, vilken så fort sig söra lät anlände, åtföljd av sin fyrbente följeslagare Roy. Klockan var då halv 3 på morgonen. Roy fick först vittring av portmonnän, och efter en stunds ivrigt sökande efter fotvittring på golvet, hade hunden

snart klart för sig, vad saken gällde. Med en knyck på svansen och en blick på "husse", varmed han tydligt gav tillkänna, att "här ha vi, husse — kom nu" bar det iväg ut på gatan. Roy gick därefter till en på omkring 800 meters avstånd från utgångspunkten belägen gård inne i staden, fortsatte så fram till ett skjul på gården, som var stängt, vidare bort till några soptunnor och därifrån till husets ingång. Då dörren av hr Forslund öppnades, fortsatte Roy en trappa upp och stannade där, ehuru ytterligare en trappa ledde upp till nästa våning. Som kioekan nu var 3 på morgonen, ville hr Forslund icke störa nattfriden utan återvändande till utgångspunkten och berättade, vart hunden fört honom. Det befanns då, att "kamraten", från vilken utköraren skilts på kvällen, bodde i det hus och den våning, dit Roy gått. Då hr Forslund senare på morgonen sökte upp mannen i hans bostad, nekade han till stöden. Efter något parlamentarande frågade emellertid hr Forslund mannen, om denne ville, att Forslund skulle själv taga fram pängarna. Mannen fann nu för gott att erkänna. Pängarna lägo, där hr Forslund ämnat söka dem, nämligen i det skjul, invid vilket Roy först markerat.

Roy är alltid hr Forslunds trogne följeslagare i tjänsten. Vid transporter av anhållna personer har han visat sig vara till den allra största nytta. Mången anhållen har svurit ve och förbannelse över "hundrackan", som de så vackert uttryckt sig, men några rymningsförsök ha de ej vågat sig på, väl vetande, att skulle de börja leka rymmare, så skulle "rackan" blixtsnabbt fortsätta som fasttagare.

VÅRA BILDER

Det har lyckats redaktionen att i detta häfte åstadkomma ett litet bildergalleri, inrymmande två hundar och två tikar, som verksamt bidragit till den tyska schäferhundsstammens förädling och genom sina herömliga gärningar kommit att bli stöttepinnar för den tyska schäferhundsaveln. Att de därtill haft lysande utställningsbanor och varit bedömda med "Vorzüglich", faller av sig självt.

Alf, Bera och Sieger Dolf representera blodslinjerna Horand-Roland-Hettel och Horald-Beowulf, (Starkenburg-Uckermark-blodet). Alf med något inslag av Boll-blod, och Flora blodslinjen Horand-Dewet.

OMSLAGSVINJETTENS BILD

föreställer Sieger 1922/23 Cito v. Bergerslust S. Z. 195327.

Sieger 1919 österr., Sieger 1920 Amerikansk champion 1921
DOLF von DUSTERNBROOK SZ. 67486 PH. efter Luchs-
Uckermark SZ. 35361 PH. undan Dörte von Riedeken-
burg SZ. 53911.

EN POLISTJÄNSTEHUND

är bra att hava med sig även på bröllop, det har polisman Lindqvist i Raus fått bekräftelse på att döma av följande, som vi saxat ur H. P.: I söndags hade med anledning av ett bröllop en stor folkskara samlats på gatan, så att det var perfekt omöjligt att komma fram. Folk stod och väntade på att gatan skulle bli fri och bud sändes efter polis. I sinom tid kom också polis L. åtföljd av hunden Björn. Polisens uppmaning att lämna fri passage hade icke fullt åsyftad effekt, utan folksamlingen stod i det stora hela kvar. Då grep sig också Björn verket an och det dröjde icke länge, förrän folket hör-sammade hans högljudda uppmaning och flyttade på sig till anvisad plats. Och till yttermera visso sörjde han för att passagen förblev fri.

FRÅGOR OCH SVAR

(Under denna rubrik besvaras kostnadsfritt av eller genom redaktionen frågor rörande schäferhunden. Frågorna böra skrivas en och en på skilda blad och endast på papperets ena sida).

2. Sieger 1921 ALF VOM TOLLENSSETAL SZ. 74981 PH. efter Bodo vom Inselsberg SZ. 48918 PH. undan Bera von Düsternbrook SZ. 65601 PH.

ANNONSER

lever tidskriften på. Därför gäller det för medlemmarna, om de vilja, att tidskriften skall leva, att själva gynna den med annonser och att förmå andra att göra detsamma.

Annonser till nästa häfte beställas hos Redaktionen senast ännu 15 oktober.

Annonserpriset är för 1/1 sida	Kr. 50: —
4/5	40: —
3/5	30: —
2/5	20: —
1/5	10: —
1/10	5: —

Redaktionens adress är endast Söderhamn.

RESTAURANT
BACCHI WAPEN

JÄRNTORSGATAN 61
NÄRMAST SLUSSEN

Hemtrevliga lokaler

KONRÄD MOST

Lärobok i dressyr av skydds-, spår- och sjukvårdshundar

Bemyndigad översättning från originalens 6:te fullständigt omarbetade och förbättrade upplaga. Genomsedd och granskad av ingenjör **Sven Burén** och professor **Hj. Dahlström**.

PRIS 6: — KR.

A.-B. C. E. FRITZES - K. HOFBOKHÄNDEL

VALPAR

e. Ralf von Düsternbrook 351 V SZ. 164593 u. Seydi (e. Edmar von Saaleck-Eudelsburg 71 V. SZ. 97096 u. Vargalands Göspan Achimsdotter 168 V.). Blodslinjer: Horand-Starkenurg-Uckermark. Slaktavel på Luchs-Uckermark SZ. 35361 PH. och Dörte von Riedekenburg SZ. 53911. Uppgörelse med

DOKTOR P. SJÖQVIST, SVEG.